

531.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 30 maja 1927 r.

w sprawie uznania dyplomów Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Lubelskiego, jako warunku dopuszczenia do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 26 września 1922 r., dotyczącej kwalifikacji zawodowych do nauczania w szkołach średnich ogólnokształcących i seminarjach nauczycielskich państwowych i prywatnych (Dz. U. R. P. № 90, poz. 828) zarządzam co następuje:

§ 1. Dyplomy Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Lubelskiego w Lublinie, uzyskane po zdaniu egzaminów w zakresie jednej z następujących grup egzaminacyjnych: 1) filozoficznej, 2) filologii klasycznej, 3) historycznej, 4) polonistycznej, uznaje się za równoważne stopniom naukowym, względnie świadectwom, wymienionym w punkcie d § 1 rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 października 1924 r. w sprawie egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich (Dz. U. R. P. № 91, poz. 859), jako warunek dopuszczenia do egzaminu państwowego na nauczyciela szkół średnich.

§ 2. Egzamin w zakresie poszczególnych grup egzaminacyjnych, o jakich mowa wyżej, odbywają się przed komisjami egzaminacyjnymi, powołanymi przy Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Lubelskiego. Skład komisji zatwierdza Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 3. Programy tych egzaminów winny obejmować materiał naukowy, określony rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie programu studjów i egzaminów na stopień magistra w zakresie następujących przedmiotów: 1) nauk filozoficznych, 2) filologii klasycznej, 3) historii i 4) filologii polskiej.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1927 r.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki

532.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych

z dnia 10 czerwca 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa o sposobie określania wartości nakładów meljoracyjnych w majątkach wykupywanych.

Na mocy cz. 4 art. 27 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. № 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Szacunek niezamortyzowanych części nakładów meljoracyjnych będzie objęty wnioskiem składanym okręgowej komisji ziemskiej w myśl cz. 1 art. 29 ustawy o wykonaniu reformy rolnej i winien być oparty na opinii komisji klasyfikacyjno-szacunkowej.

§ 2. Opinię co do oszacowania niezamortyzowanych części nakładów meljoracyjnych wydaje komisja klasyfikacyjno-szacunkowa w trybie ustalonym na mocy cz. 3 art. 28 na podstawie wartości nakładu dokonanego na przeprowadzenie meljoracyj na wykupywanych obszarach.

§ 3. Opinie w sprawie wartości niezamortyzowanych części nakładów meljoracyjnych wydawane będą w myśl § 2 wówczas tylko, gdy nakłady te były dokonane na urządzenia meljoracyjne, zdolne do zamortyzowania nakładów, poczynionych na ich przeprowadzenie.

§ 4. Wartość nakładu dokonanego na przeprowadzenie urządzeń meljoracyjnych określa komisja klasyfikacyjno-szacunkowa na podstawie kosztów udowodnionych przez właściciela.

Gdyby właściciel nie chciał lub nie mógł tego uczynić, a także w przypadkach wątpliwych lub spornych komisja określi w złotych w złocie sumę pieniężną, którą należałoby zużyć na przeprowadzenie meljoracyj w podobnych warunkach i w czasie zbliżonym.

Gdy wykazana przez właściciela lub oznaczona przez komisję klasyfikacyjno-szacunkową suma opiewa na złote obiegowe lub na waluty nie będące już w obiegu, należy w pierwszym przypadku przeliczyć złote obiegowe na złote w złocie według kursu giełdy warszawskiej w dniu poprzedzającym datę odnośnych rachunków, w drugim przypadku przeliczyć walutę nie będącą już w obiegu według zasad § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przeliczeniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. № 30, poz. 213) przyjmując, iż suma stąd otrzymana jest oznaczona w złotych w złocie.

§ 5. Przy dokonywaniu wyceniania urządzeń meljoracyjnych w myśl § 4 należy się posilkować projektem technicznym oraz kosztorysem tych urządzeń, które winien złożyć komisji klasyfikacyjno-szacunkowej na wezwanie przewodniczącego tej komisji właściciel majątku. O ile właściciel majątku nie złoży komisji rzeczonych dokumentów, komisja może w razie potrzeby wystąpić do okręgowego urzędu ziemskiego z wnioskiem o sporządzenie niezbędnych pomiarów, szkiców oraz obliczeń; koszt tych czynności potrącać się będzie od sumy szacunkowej, należnej właścicielowi za niezamortyzowaną część nakładów meljoracyjnych.

§ 6. Po ustaleniu wysokości nakładu na przeprowadzenie meljoracyj rolnych w danym majątku, określa się wartość niezamortyzowanej części dokonanych nakładów w sposób następujący: przyjmuje się, iż nakład na przeprowadzenie meljoracyj amortyzuje się całkowicie po upływie pewnego okresu czasu, a to zależnie od rodzaju meljoracji i kosztowności zastosowanych budowli oraz od rodzaju meljo-